

Da det udenrigspolitiske nævn fortsat opretholdes og vil udøve sine funktioner som hidtil, er det videre forudsat, at der ikke påhviler udenrigsudvalget opgaver, der varetages af nævnet i henhold til grundloven, nævnsløven og den praksis, der har udviklet sig i henhold hertil.

Ved nær kontakt allerede fra folketingsårets begyndelse mellem udvalgene og vedkommende ministre, der bør orientere udvalgene om det kommende lovgivningsarbejde, bør arbejdet i udvalgene planlægges, så sagerne så vidt muligt fordeles jævnt over arbejdsperioden og færdiggøres efterhånden, så stofophobning til sidst søges undgået.

Efter overgang til overvejende anvendelse af stående udvalg vil det i særlige tilfælde kunne være af interesse for et udvalg, hvortil en sag er henvist, som har berøring med et andet udvalgs område, at anmode om udtalelser fra dette udvalg, ligesom der vil kunne afholdes fælles møder mellem sådanne udvalg eller mellem nedsatte underudvalg. Det er dog ikke anset for nødvendigt at indsætte udtrykkelige regler herom i forretningsordenen.

Udvalget om folketingets arbejdsgang har også drøftet forskellige andre forslag om ændringer i udvalgsarbejdet, som har været fremme, således forslag om indførelse af *høringer* i udvalg, om *frister* for udvalgenes afgivelse af betænkning, om ret for *mindretal* i udvalg til efter en vis tids udvalgsbehandling at kræve betænkning afgivet m.v., men dels er drøftelserne af sådanne forslag ikke afsluttet, dels har udvalget anset det for naturligt, at den foreslåede udvalgsorganisation gennemføres snarest og prøves i praksis i nogen tid, før andre vidtgående ændringer i arbejdsgangen overvejes. Udvalget har derfor ønsket i første omgang at begrænse sig til de her omhandlede forslag om ændringer i udvalgsarbejdet.

Med indførelse af de foreslåede stående udvalg skulle forskellige „uegentlige folketingsudvalg“ (ved uegentlige folketingsudvalg forstås udvalg, der består udelukkende af folketingsmedlemmer valgt af tinget, men hvis eksistens ikke beror på en folketingsbeslutning, men på lov eller regeringsforanstaltning) eventuelt kunne afskaffes og deres beføjelser overgå til de stående folketingsudvalg. Af sådanne ved lov nedsatte

udvalg findes for tiden *valutaudvalget*, *sukkerudvalget*, *toldudvalget*, *Marshallgaveudvalget*, *udvalget angående det civile beredskab*, *udvalget i henhold til lov om internationalt udviklingssamarbejde* og *udvalget i henhold til lov om beholdere til øl og læskedrikke*.

Eventuelle ændringer af bestemmelserne om disse udvalg må imidlertid ske ved kommende lovrevisioner på de respektive områder.

2. Forhandlingerne i folketingssalen.

Udvalget har drøftet, men må afvise forslag, som jævnlig fremsættes, om *skriftlig førstebehandling* og om *udvalgsbehandling før 1. behandling* af fremsatte lovforslag.

Forslaget om skriftlig førstebehandling af lovforslag er i tvivlsom overensstemmelse med grundloven, som adskillige steder forudsætter, at forhandlingerne er mundtlige (f. eks. § 38, § 40 og § 49). Skriftlighed ville desuden være en langt besværligere forhandlingsform end den mundtlige.

At lade lovforslag udvalgsbehandle før 1. behandling ville næppe være hensigtsmæssigt som almindelig regel, når der i overensstemmelse med grundloven skal foretages 3 behandlinger af lovforslagene. Til fordel for de nuværende regler kan anføres, at de dels betyder, at offentligheden, især interesserede organisationer, gøres opmærksom på forslagene og partiernes principielle stilling til dem, dels tvinger de medlemmer, der vælges som ordførere, til at sætte sig grundigt ind i sagen, før udvalgsarbejdet påbegyndes.

Hvis der i særlige tilfælde er behov for et udvalgsarbejde, før et lovforslag fremsættes, er der intet i vejen for, at en minister kan forelægge et *lovudkast* for vedkommende stående udvalg inden fremsættelsen, om det findes hensigtsmæssigt.

Reglerne om *spørgsmål* foreslås ændret således, at taletiden for ministeren fastsættes til 3 minutter ad gangen, og spørgeren kan — udover evt. mundtlig begrundelse — få ordet indtil 2 gange à 2 minutter. Formanden kan derudover give andre medlemmer end spørgeren adgang til at få ordet højst 1 gang hver à 2 minutter.

Det har været overvejet at foreslå indført adgang til at fremføre korte bemærkninger især i spørgetiden *fra pladserne*.

En adgang til at tale fra pladserne gjaldt i folketinget til 1913 — for korte bemærkning-